

بررسی تاثیر روش آموزش بالین و شبیه سازی با استفاده از بافت جفت انسان به عنوان مدل تمرینی جهت آموزش تکنیک ترمیم اپیزیاتومی در دانشجویان مامایی

سارا ضیاغم^{۱*}، معصومه سیاحی^۲، اعظم جهانگیری مهر^۳

۱. مربی گروه مامایی، دانشکده علوم پزشکی شوشتر، شوشتر، ایران saraziagham @ yahoo.com

۲. مربی گروه مامایی، دانشکده علوم پزشکی شوشتر، شوشتر، ایران m.saiahi430@gmail.com

۳. مربی آمار زیستی، دانشکده علوم پزشکی شوشتر، شوشتر، ایران a.jahangirimehr@gmail.com

مقدمه:

آموزش، فرایند پیچیده ای است که هرگونه ساده نگری در مورد آن می تواند منجر به هدر رفتن نیروها و امکانات شود، بنابراین توسعه آموزش و ایجاد تحول در آن نیازمند شناخت فرایند آموزش و آگاهی از شیوه های نوین اجرای آن است. این مطالعه با هدف آموزش و ارزیابی توانمندی دانشجویان رشته مامایی در حیطه ترمیم اپیزیاتومی با استفاده از جفت انسان به عنوان مدل تمرین انجام گرفته است روش اجرا:

این مطالعه از نوع مطالعه تجربی بر روی ۲۸ دانشجوی مامایی ترم ۵ دانشکده علوم پزشکی شوشتر در سال ۱۳۹۹ تا ۱۴۰۰ به روش نمونه گیری در دسترس انجام شد. نمونه ها با استفاده از معیارهای ورود و خروج انتخاب و در نهایت به صورت تصادفی در دو گروه آموزش با استفاده از مدل تمرینی و گروه آموزش روتین در عرصه بالینی به عنوان گروه کنترل قرار گرفتند. ابزار مطالعه شامل پرسشنامه ی دموگرافیک و ارزیابی اثربخشی آموزش در سطح یادگیری و سطح رفتار (سطوح دوم و سوم) با استفاده از مدل کرک پاتریک انجام گرفت. برای ارزیابی سطح یادگیری از آزمون محقق ساخته بصورت پیش و پس آزمون قبل از شروع آموزش و یک روز بعد از اتمام آموزش استفاده گردید. و اثر بخشی براساس تفاضل نمرات پیش و پس آزمون و مقایسه بین دو گروه انجام شد. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزار *spss* (نسخه ۱۸) و آزمون های کولموگروف اسمیرنوف، تی مستقل و تی زوجی با سطح معنی داری کمتر از ۰/۰۵ انجام گرفت نتایج:

نتایج مطالعه نشان داد در سطح یادگیری، میانگین ارتقاء نمره دانشجویان شرکت کننده در گروه آموزش مدل ترمیمی جفت نسبت به قبل از آموزش ۱/۳۷ افزایش داشته است که این اختلاف از نظر آماری معنادار بوده است ($P < 0.001$)، اما در گروه کنترل اختلاف معنادار نبوده است ($p = 0.125$). در سطح رفتار نیز میانگین نمره مهارت دانشجویان در گروه مداخله ($3/38 \pm 0/11$) تقریباً ۰/۵ نمره بیشتر از گروه کنترل ($2/84 \pm 0/001$) بوده است که این اختلاف از نظر آماری نیز معنادار بوده است ($P < 0.001$)

بحث و نتیجه گیری:

نتایج این پژوهش نشان داد که آموزش مهارت های بالینی مورد نیاز، قبل و بعد از تمرین با مدل آموزشی جفت به دانشجویان مامایی در بخش بالینی می تواند صلاحیت دانشجویان را هم در حیطه یادگیری و هم در حیطه رفتاری افزایش دهد

کلمات کلیدی

اپیزیاتومی، آموزش بالین، دانشجویان مامایی

کمک می کند تا بتوانند آموزش تئوری را با عملکرد در بالین پیوند دهند (۲). آموزش بالینی به عنوان اولین منبع یادگیری و شکل دهی هویت حرفه ای دانشجویان علوم پزشکی محسوب می شود (۳).

آموزش بالینی فرصتی را برای دانشجویان فراهم می سازد تا دانش نظری را به مهارت های ذهنی، روانی و حرکتی متنوعی که جهت مراقبت از بیمار ضروری است، تبدیل کند (۴ و ۵). باتوجه به اهمیت آموزش مامایی در ارتقای سلامت جامعه تلاش در جهت بهبود کیفیت آموزش مامایی بخصوص آموزش بالینی مامایی

آموزش، فرایند پیچیده ای است که هرگونه ساده نگری در مورد آن می تواند منجر به هدر رفتن نیروها و امکانات شود، بنابراین توسعه آموزش و ایجاد تحول در آن نیازمند شناخت فرایند آموزش و آگاهی از شیوه های نوین اجرای آن است (۱).

امروزه محیط بالینی به طور وسیعی به عنوان محیطی کلیدی جهت آموزش دانشجویان پذیرفته شده است و به دانشجویان